Η ΜΕΓΑΛΗ ΜΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ

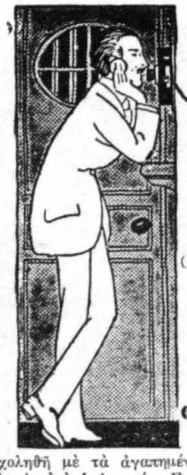

Ποιός εἶναι ὁ ἰδανικός σύζυγος;

ΜΒ'

(ΤΙ ΑΠΑΝΤΟΥΝ Η ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΕΣ ΜΑΣ, ΠΩΣ ΤΟΝ ΟΝΕΙΡΕΥΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΤΟΝ ΘΕΛΟΥΝ)

Ἡ δὶς «ΠΙΣΤΙΣ—ΕΛΠΙΣ» (Χαλάνδρι), μᾶς γράφει :

...Λιακάδα ἔξω... Χαρὰ Θεοῦ... Ἀλλὰ καὶ παντοτεινὴ λιακάδα μέσα στὸ μέτριο σπίτι της. Ἔρριξε μιὰ ματιὰ ἀπὸ τὸ παράθυρο στὸν ἀγαπημένο μικρό της κῆπο, ποὺ μόνη ἀγαποῦσε νὰ περιποιῆται, καὶ τὸν εἶδε παραμελημένο. Ἀλήθεια, λόγῳ τῆς κακοκαιρίας, παραμέλησε τ' ἀγαπημένα της λουλούδια, ποὺ τόσο πολὺ ἐσφίγγετο ἡ καρδιά της, ὅταν ἔκοβε μερικά, γιὰ νὰ τονίση περισσότερο τὴν ἀγάπη καὶ τὴν εὐτυχία ποὺ βασίλευε στὸ σπίτι της.

Περίεργο ὅμως ! Ἐνῶ κατέβηκε ν' ἀπασχοληθῆ μὲ τὰ ἀγαπημένα της λουλούδια, δὲν εἶχε διάθεσι καθόλου. Γιατί αὐτὴ ἡ ἀκεφιά ; Γιατί ; Γιατί ἡ σκέψις της διαρκῶς πετοῦσε στὸ λατρευτό της ἄνδρα, ποὺ ἔλειπε πρὸ δύο ἡμερῶν — πόσο λίγο, θὰ πῆτε, ἀλλ' ὅμως πόσο πολὺ γι' αὐτὴν — καὶ ποὺ σήμερα τὸν περίμενε νὰ ἐπιστρέψη. Ναί ! Ἡ σκέψις της πετοῦσε πρὸς αὐτόν, ποὺ ἦταν ἡ αἰτία τῆς εὐτυχίας της. Πρὸς αὐτόν, ποὺ δὲν εἶχε πλούτη νὰ τῆς προσφέρη. Ὤ, καὶ ποὺ καθόλου δὲν τὰ ἐκτιμοῦσε. Τῆς ἀρκοῦσε ὁ πλοῦτος τῆς ψυχῆς του. Ἦταν μιὰ ἀληθινὴ καρδιὰ ὁ ἄνδρας της, μιὰ καρδιὰ γεμάτη καλωσύνη, ποὺ τῆς ἐνέπνεε τὸν βαθὺ σεβασμὸ καὶ τὴν ἐκτίμησι. Τοὺς συλλογισμούς της ἦλθαν νὰ διακόψουν τὰ δυὸ χαριτωμένα παιδάκια της, ποὺ ἄφηναν κάθε τόσο τὰ παιγνίδια τους γιὰ νὰ τῆς ἀπευθύνουν ἀθῶες, ἀλλὰ ἔξυπνες ἐρωτήσεις. Κι' αὐτή, κυττάζοντάς τα μὲ λατρεία, τοὺς ἀπαντοῦσε μὲ τὸ χαμόγελο στὰ χείλη. Πόσο καλὴ ἐφάνηκε ἡ τύχη μαζύ της, δίδοντάς της γιὰ πατέρα τῶν παιδιῶν της ἕνα τόσο ζωντανὸ παράδειγμα καλωσύνης καὶ χρηστότητος. Κάποτε τὴν ρώτησε μιὰ φίλη της ἂν ἦταν ὡραῖος ὁ ἄνδρας της. Πόσο παράξενη τῆς φάνηκε αὐτὴ ἡ ἐρώτησις ! Ἦταν δυνατὸν ὁ ἄνδρας της, μ' αὐτὸν τὸν ψυχικὸ πλοῦτο, ποὺ τόσο σπάνια, ἀλλοίμονο, βρίσκεται στὴν ἐποχή μας, ποὺ βασιλεύει ἡ ὑποκρισία καὶ κάθε τί τὸ ὄχι ἀγνό, ἦταν δυνατὸν νὰ μὴν ἦταν ὡραῖος ; Ναί ! ὁ ἄνδρας της ἦταν ὁ ὡραιότερος ὅλων ! Ἔτσι τὸν ἔβλεπαν τὰ μάτια της. Εὐτυχισμένο ἀνδρόγυνο. Δὲν ζοῦσε ὁ ἕνας παρὰ γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ἄλλου κι' οἱ δυὸ μαζὺ γιὰ τὴν εὐτυχία τῶν παιδιῶν τους. Πόσο καλὰ ἤξερε ὁ καθένας τους νὰ στέκη εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀποστολῆς του καὶ πόσο καλὰ ἤξεραν νὰ διατηροῦν τὴν εὐτυχίαν των μὲ βάσιν : εἰς μόνον τέλειος, ὁ Θεός ! Πολλὲς φορὲς περνοῦσε ἀπὸ τὸ μυαλό της ἡ σκέψις : Ἀγαποῦσε τὸν ἄνδρα της τόσο πολύ, γιὰ τὸ τέλειον τοῦ χαρακτῆρος του καὶ τὴν ἀνωτερότητα τῆς ψυχῆς του, ἢ ἁπλῶς γιατί ἦταν αὐτός ; Γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ἀκόμη καὶ σήμερα ἔκαμε αὐτὴ τὴ σκέψη, δὲν μπόρεσε ὅμως νὰ προχωρήση περισσότερο, γιατί κάτι χαρούμενες μικρὲς φωνίτσες τὴν διέκοψαν. Ἦσαν ἡ φωνὲς τῶν μικρῶν της στ' ἀντίκρυσμα τοῦ εὐτυχισμένου πατέρα. Ἐπιτέλους ὁ ἀγαπημένος σύζυγος ἦλθε ! Λὲς καὶ ἡ διαρκής της σκέψις πρὸς αὐτὸν τὸν ἔφερε μιὰ ὥρα πιὸ γρήγορα στὰ πιὸ ἀγαπημένα καὶ ἀφοσιωμένα του ὄντα...

....

Ὑ. Γ.—Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Ἐννοεῖς βέβαια ἐξ ὅλων αὐτῶν πῶς φαντάζομαι τὸν ἰδεώδη σύζυγο. Γιατί μὲ ἕναν τέτοιο σύζυγο καὶ μὲ λίγη καλὴ θέλησι ἐκ μέρους τῆς γυναίκας, δὲν μπορεῖ παρὰ ὁ γάμος νὰ εἶνε ἰδεώδης. Εἶπα ὅμως φαντάζομαι. Γιατί ἡ μοῖρα, ὅπως εἶνε τόσο πολὺ καπριτσιόζα, μᾶς εἰρωνεύεται πολλὲς φορὲς καὶ μᾶς δίνει ὡς σύζυγον ἕναν τύπον ἀντίθετον τοῦ ἰδανικοῦ μας. Καὶ ὅμως, τὸν ἀγαποῦμε πολὺ καὶ ὅπου ὑπάρχει ἀγάπη, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ὑπάρχη καὶ εὐτυχία.

Μὲ ἐκτίμησιν. «Πίστις—Ἐλπίς»

* * *

Ἡ δὶς ΚΑΛΛΙΟΠΗ Μ... (Τρίπολις), γράφει :

Ἀγαπητό μου «Μπουκέτο». Σοῦ στέλνω κι' ἐγὼ τὴ γνώμη μου γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο : Κατ' ἐμέ, ὁ σύζυγος ποὺ θὰ μοῦ ἀρέση, πρέπει νὰ εἶνε καυγατζῆς, νὰ μαλώνη μὲ ὅλη τὴ γειτονιά, νὰ πίνη καὶ νὰ μεθάη σὰν Ρῶσσος, νὰ βρίζη σὰν ἁμαξᾶς καὶ νὰ βαράη σὰν χωροφύλακας. Νὰ εἶνε δηλαδὴ κουτσαβάκης, παλληκαρᾶς καὶ ἀντάρτης. Αὐτὸς εἶνε γιὰ μένα ὁ ἰδανικὸς σύζυγος.

Μὲ ἀγάπη. Καλλιόπη Μ...

* * *

Ἡ δὶς ΜΑΙΡΗ ΛΟΡΗ Α.Β.Ε. (Ζάκυνθος), μᾶς γράφει :

Ἀγαπημένο μου «Μπουκέτο». Στὴν ἔξυπνη καὶ τόσο πετυχημένη ἔρευνά σου, ἀπαντῶ κι' ἐγώ, ὅσο τὸ δυνατὸν συντομώτερα, κατὰ τὴ σύστασί σου. Ὡς ἰδανικὸ σύζυγο φαντάζομαι ἕνα συμπαθητικὸ ἄνδρα, μᾶλλον ψηλό, μὲ γερὸ καὶ καλοφτιαγμένο σῶμα, μὲ εὐγενικὰ αἰσθήματα καὶ καλὴ καρδιά, σοβαρὸ κι' ἀξιοπρεπῆ, ἔξυπνο καὶ φίλεργο, μὲ μιὰ καλὴ δουλειά, ποὺ θὰ ἐξασφαλίζη μιὰ νοικοκυρεμένη ζωή' ποὺ θὰ κατορθώση ν' ἀποσπάση τὴν ἐκτίμησι καὶ τὴν ἀγάπη μου, ποὺ θὰ γνωρίζη νὰ ἐπιβάλλεται, χωρὶς καὶ νὰ εἶνε αὐταρχικός, ποὺ ἀφοῦ πειὰ γλέντησε ὡς τὰ 30—32 χρόνια του, θὰ ἀφοσιωθῆ ὁλοκληρωτικὰ στὴ γυναῖκα ποὺ διάλεξε γιὰ σύντροφο στὸ δύσκολο δρόμο τῆς ζωῆς, ποὺ θὰ εἶνε τρυφερὸς κι' εὐγενικὸς μαζύ της, θὰ τὴν ἐκτιμᾶ καὶ θὰ τὴν ἀγαπᾶ ὅσο τῆς ἀξίζει, ποὺ θὰ γεμίζη μὲ τὸν ἐρχομό του τὸ νοικοκυρεμένο σπιτάκι μας εὐτυχία καὶ χαρά. Ἕνας τέτοιος σύζυγος θὰ βρῆ σὲ μένα μιὰ ἀφοσιωμένη καὶ ἀγαπημένη γυναικοῦλα καὶ φρόνιμη νοικοκυρά, ποὺ μὲ λαχτάρα θὰ προσμένη τὸν ἐρχομό του, θὰ προλαμβάνη κάθε ἐπιθυμία του καὶ θὰ τὸν περιβάλη μὲ τῆς μάννας τὴ στοργή, τὴν φιλία τῆς ἀδελφῆς καὶ τὴν ἀγάπη τῆς ἐρωτευμένης γυναίκας, θὰ τὸν ἀνακουφίζη καὶ θὰ τοῦ δίνη θάρρος στὶς δύσκολες μέρες τῆς ζωῆς, θὰ μοιράζεται μαζύ του τὶς λύπες καὶ τὶς χαρές του καὶ θὰ γίνη ἀργότερα μιὰ τέλεια μητέρα, γιὰ νὰ τὸν κάνη εὐτυχισμένο καὶ ὡς πατέρα, ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ εἶμεθα κι' οἱ δυὸ εὐτυχεῖς, γιατί θὰ ζοῦμε μὲ τὴν ἀμοιβαία ἐκτίμηση καὶ ἀγάπη.

Μὲ ἐκτίμησιν. Μαίρη Λόρη Α.Β.Ε.

* * *

Ἡ δὶς Λ. Φ. (Λεύκη Ἰθάκης), μᾶς ἀπαντᾶ :

Πολυαγαπητό μου «Μπουκέτο». Σὲ εὐγνωμονῶ ἐκ βάθους ψυχῆς γιατί μοῦ ἔδωσες τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκφράσω τὶς σκέψεις μου γιὰ τὸν ἰδανικὸ σύζυγο. Ἰδανικὸς σύζυγος, κατὰ τὴν ἰδέαν μου, εἶνε αὐτὸς ὁ ὁποῖος θὰ μὲ ἀγαπήση, ὄχι μὲ ψεύτρα ἀγάπη, ἀλλὰ μὲ ὅλη του τὴν καρδιά, καὶ δὲν θὰ μὲ θεωρῆ κατωτέρα του, ὅπως καὶ ἐγὼ δὲν θὰ τὸν θεωρῶ κατώτερό μου, γιατί τότε δὲν θὰ ὑπάρχη εὐτυχία στὸ γάμο μας. Εὐτυχισμένον γάμον δὲ θεωρῶ ἐκεῖνον ὁ ὁποῖος γίνεται ἐξ ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως καὶ ὄχι ἐκ συμφέροντος. Λ. Φ.

* * *

Ἡ δὶς «ΡΑΓΙΣΜΕΝΗ ΚΑΡΔΙΑ» (Ἀθῆναι, ὁδὸς Λάμπρου Κατσώνη 10), θέλει τὸν σύζυγό της δοκιμασμένο στὴ δυστυχία καὶ στὸν πόνο.

Τῆς δίδος Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΑΔΟΥ (Ἀθῆναι), ἡ ἀπάντησις, δυσανάγνωστος. Γραμμένη, δυστυχῶς, μὲ μολύβι, ἔτσι ποὺ νὰ μὴ διακρίνεται οὔτε λέξις.

Ἡ δὶς ΦΙΦΙΚΑ ΠΑΣΧ. («Ἀνθισμένη Γαρδένια»), θεωρεῖ ὡς ἰδανικὸν σύζυγον τὸν ἀμέμπτου ἠθικῆς ἄνδρα.

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Νέες ἀπαντήσεις.

ἔκανα πολὺ κακό. Ἀλλὰ ἐγὼ πάλι θὰ τὰ διορθώσω...

—Ὥστε ξέρεις ;.... φώναξε ὁ Σάντερς κατάπληκτος. Ἀλλὰ πῶς γίνεται ;... Θὰ τὴν εἶδες, λοιπόν. Ἐκείνη σοῦ εἶπε ὅτι... ὅτι...

Ὁ Ἔντυ δὲν ἀπάντησε, μόνο πῆγε καὶ ἄνοιξε τὴν πόρτα τοῦ γραφείου του καὶ ἔκανε νεῦμα στὴν Κάθλην νὰ πλησιάση.

Σὲ μιὰ στιγμὴ οἱ δυὸ ἐρωτευμένοι βρέθηκαν στὴν ἀγκαλιὰ ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου.

—Κάθλην, λατρευτή μου, ἀλήθεια λοιπὸν μ' ἀγαπᾶς ;...

—Ὤ, Ροῦντι, ἀγαπημένε μου, πῶς μπόρεσες ν' ἀμφιβάλλης ;...

Μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα ἀπάνω στὸ στῆθός του, ὁ Ἔντυ καμάρωνε τὸ ἔργο του.

—Ἔντυ, φώναξε τέλος ὁ εὐτυχισμένος φίλος του. Σοῦ εὔχομαι μ' ὅλη τὴν πλημμυρισμένη ἀπὸ εὐγνωμοσύνη καρδιά μου νὰ εὐτυχήσης κι' ἐσύ, ὅπως ἐγὼ τώρα...

—Σ' εὐχαριστῶ, φίλε μου, εἶπε ὁ Ἔντυ γελῶντας. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ φροντίσω τουλάχιστον νὰ μὴν ἔρθω νὰ σᾶς ξυτνήσω ἀπὸ τὰ ἐνεμερώματα... Ἐλᾶτε τώρα νὰ προγευματίσετε μαζύ μου, γιατί στοιχηματίζω ὅτι κι' οἱ δυὸ σας εἴσαστε νηστικοί.

—Αὐτὸ εἶνε ἀλήθεια, ἀπάντησαν οἱ δυὸ νέοι, καὶ πεινοῦμε τρομερά !